

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.31. Veccus dissentit a schismaticis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

Sæcul. XIII. spondere sibi aufurum crederet, postquam
A.C. 1273. Veccum in potestatem redegit suam.
 Sed Patriarcha cum concilio suo habita
 de hoc scripto deliberatione, secum eadem
 sentientes collegit, inter quos erant qui-
 dam ex illis, qui schisma contra ipsum
 commoverant; conspirabant tamen ad
 tuendam communem Ecclesiæ causam,
 quam tunc agi censebant. Etiam foror
 Imperatoris Eudoxia huic conventui ac-
 cederat, cum monachis doctisque, quicun-
 que Latinis adversabantur.

Legebatur scriptum Imperatoris: &
 monachus Jobus Jasita se ad id responsu-
 rum afferuit jungentibus operam quibus-
 dam aliis, in quorum numero erat Histo-
 ricus Georgius Pachymerus. Absoluta
 responsio in conventu lecta cum fuisset,
 correctis, quæ pro Imperatore nimis as-
 speræ videbantur, expressionibus ad eum
 missa est. Qui attentissime perlectam sibi
 contemptui esse simulans publice legi-
 tum quidem noluit: sed recepta spe ope-
 ram hac ex parte perditam alio conver-
 tens Vecci studium captare statuit.

§. XXXI.

Veccus dissentit a schismaticis.

Hoc fine cunctos codicis sacri & Patrum
 locos, qui favere Latinis videbantur,
 6. 15. Vecco in carcere præberi iussit. Qui cum
 esset

esset vir probus ac per omnia veritatis a-
 mans, cœpit dubitare, an non errasset
 hæctenus: plus enim temporis libris pro-
 fanis quam divinis tribuerat. Cupiebat
 videre libros integros, e quibus hi loci ex-
 cerpti essent, ut eos accurate legeret, ac
 Latinorum fidem, si veram esse cognosce-
 ret, sibi firmiter persuaderet, aut diceret
 rationes, quæ, ne illam amplecteretur,
 obstarent. Imperator e custodia dimisso
 libros tradi voluit, ut eos, cum sibi com-
 modum esset, sumpto spatio discuteret:
 id quod eo successu fecit, ut reconcilia-
 tionem esse facilem, ac præter addita-
 mentum in symbolo nihil Latinis objici
 posse crederet. Movebat eum inter a-
 lios S. Cyrillus ita loquens: *Spiritus San-*
ctus est substantialiter ab utroque, scilicet à
Patre per Filium; & S. Maximus, qui qua-
dam in epistola ad Rufinum ait: Unde o-
stendunt se non dicere, filium esse causam Spi-
ritus Sancti, sed hunc per illum procedere;
 & inde probat unitatem substantiæ neu-
 tiquam separabilis; denique S. Athana-
 sius inquires: *Spiritus Sanctus inter Per-*
sonas divinas agnoscitur, eo quod a Deo per
Filium procedat, nec sit ejus opus, ut hære-
tici perhibent. Veccus sic tranquillato a-
 nimo suo se stare pro pace asseruit: &
 Imperator tum in magnam hujus spem
 adductus instabat Episcopis, ut in illam
 Q q 2 con-

c. 16. p. 269.

Sæcul. XIII. consentirent, ne Papæ Nuncii diutius
A.C. 1273 detinerentur.

c. 16.

Sed antequam Veccus mentem suam aperuerat, monachus Jobus, ne Patriarcha Josephus Imperatoris sollicitationibus tandem cederet, timens illi author fuit, ut declarationem scripto daret, ad omnes recte credentes mitteret, ac jurejurando confirmaret, sic indicaturus, se confessionem cum Latinis respuere. Paruit consilio Patriarcha: verum, priusquam declarationem mitteret, indagare voluit, an Episcopi ad extremum usque in sententia permanerent: & congregatis declarationem prælegi curavit. Assensere omnes, exceptis providentioribus, & subscripsere. Sed quod Patriarcha fidem suam tantopere obligasset, Imperatori vehementer doluit. Quantum enim optabat, ut fieret reconciliatio, tantum cupiebat, eam per hunc Præsulem fieri: solatio tamen ei fuit Vecci mutatio.

Sup. S. 18.

t. II. Conc.

p. 350.

Rayn. 1273.

n. 44.

Itaque duos ex Ordine Minorum Nuncios Raymundum Berengarium, & Bonaventuram Mugellanum anno priora Constantinopolim delatos remisit ad Papam, retentis duobus reliquis, ut redeuntibus Legatos suos adjungeret. Illis tradidit epistolam, in qua de Papæ literis (24 Oct. an. 1272. datis) gaudere se ac reconciliandis Ecclesiis studere significat; Nuncios dicturos esse, quam bene

ne affectos ad pacem Græcos reliquerint. Sæcul. XIII.
 Exponit, quantum hæc conducirer ad A.C. 1273.
 bellum contra ethnicos, oratque, ut Pa-
 pa tutum Legatis iter præstet, quos se
 ad concilium protinus missurum spondet.
 Papa in responso suo diffidentiam mon-
 strat aliquam ita scribens: Græcos re- Conc. p. 354.
 conciliationem per sermones callidos & Rayn. n. 50.
 subdolos in aliud aliudque tempus pro-
 trudere complures viri spectabiles affir-
 mant: ideoque nobis sæpe dissuaserunt,
 ne Nuncios ad te mitteremus: id quod
 scribimus te tanto magis stimulandi gra-
 tia, ut hanc rem sincere ac efficaciter
 aggrediaris, & comprimas ora sic loquen-
 tium, qui diuturnam nostrorum Nuncio-
 rum absentiam observant asseruntque hu-
 jusmodi dilationes sæpe affectatas fuisse
 ob spem subitæ occasionis abrumpendi
 negotium. Dabat Lugduni 23 Nov. an.
 1273. Eodem tempore Philippum, qui
 Imperatoris Constantinopolitani titulum
 gerebat, & Carolum Siciliæ Regem per
 litteras rogabat, ut Palæologi Legatis
 securitatem plenam concederent.

§. XXXII.

*Gregorius X. Lugduni Gallorum
 agit.*

Haud diu erat, quod Papa Gregorius
 Lugduni moraretur. Florentia in
 Qq 3 Lom-